

Jan Dunin-Karwicki

Dołubowo, gm. Dziadkowice, woj. białostockie. Stanowisko 3 - kurhan

Informator Archeologiczny : badania 10, 189

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

lekkim odchyleniem na północ i południe. Zachowany bruk składał się z trzech, czasem czterech warstw kamieni, przeważnie średnich, rzadko dużych. Najmniej czytelna była część bezpośrednio przylegająca do pola uprawnego. Brak kamieni obudów wyznaczających zarysy grobów, przy braku szkieletów i zabytków, nastęrczał duże trudności przy interpretacji tego fragmentu cmentarzyska. Na uwagę zasługuje grób 49 w którym znaleziono 5 zawieszek brązowych. Na czterech widniała postać św. Jerzego, na piątej była postać bliżej nieokreślonego świętego w pozycji oranta.

Większość grobów pozbawiona była wyposażenia. Rzadko znajdowano noże i krzesiwa będące na innych cmentarzyskach elementem dość częstym. Z ozdób występowały - kabłączki, paciorki, zausznice i pierścionek. Z broni odkryto jedynie topór i grot. Dwa pozostałe groty pochodzą z rozkopanych przez gospodarza grobów.

Badania na stanowisku zostały zakończone.

DOŁUBOWO, gm. Dziadkowice
woj. białostockie
Stanowisko 3 - kurhan

Państwowe Muzeum Archeologiczne w Warszawie

Badania prowadził mgr Jan Dunin-Karwicki. Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Okres wczesnośredniowieczny.

Prace badawcze prowadzono na kurhanie leżącym na gruntach wsi Dołubowo, na polu J. Sawickiego, oddalonym około 500 m od stanowiska 1 "Kamionka".

Z wywiadu z miejscową ludnością dowiedziano się, że z kurhanu wydobyto 2 tony kamienia polnego. Był to bruk przykrywający kurhan. W trakcie wydobywania kamienia natrafiono na ślady pochówków szkieletowych wyposażonych w broń. Podobno znaleziono około ośmiu czaszek oraz groty oszczepów, topoty i miecz /?/. Dobrze zachowany stożek kurhanu sugerował, że część kurhanu jest zachowana w stanie nienaruszonym. Ośmiodniowe prace wykopaliskowe wykazały, że w trakcie wybierania kamienia kurhan został całkowicie pozbawiony pochówków oraz ich wyposażenia. Zanotowano jedynie małe fragmenty bruku oraz jeden fragment kości ludzkiej.

Ogółem przebadano trzy ćwiartki, czwarta bardzo zniszczona nie była poddana eksploracji.

Wymiary kurhanu: północ-południe - 15 m, wschód-zachód - 16,5 m.